

**TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN DE BALIES VAN HET RECHTSGEBIED
VAN HET HOF VAN BEROEP TE GENT**

zitting 21 maart 2018

Eerste Kamer

Inzake TAG-434

van **mr. X**, balie ..., advocaat te ...

wordt de hiernavolgende **beslissing** uitgesproken:

I.- PROCEDURE

Mr. X werd conform artikel 459 § 1, 2de lid Ger. W. door de voorzitter van deze tuchtraad uitgenodigd bij aangetekende brief van 08 mei 2017 om te verschijnen in de zitting van woensdag 28 juni 2017 teneinde zich te verantwoorden voor:

1.

op leugenachtige wijze aan uw cliënte J te hebben voorgehouden dat een zitting voor de Familierechtbank te ... dd. 13.09.2016 niet zou doorgaan, terwijl u, zeer goed wetende dat u geschorst was, voorhield dat uw ouder ziek was en u zich zelfs niet liet opvolgen zoals nochtans gemeld in uw e-mail van 27.09.2016 door Mr. M uit ....

2.

op 18.05.2016 aan cliënte om contante betaling van een bedrag van 1.250 EUR verzocht te hebben, zonder hiervoor een ontvangstbewijs te willen overhandigen.

Deze feiten vormen een inbreuk op de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen (art. 455 Ger. W.)."

* * * * *

In de zitting van 28 juni 2017 verscheen mr. K loco mr. Y die om een verdaging van de zaak verzocht aangezien mr. Y pas door mr. X was geraadpleegd. De tuchtraad verdaagde de zaak naar de zitting van 13 september 2017.

Bij brief d.d.12 september 2017 verzocht mr. Y om een nieuwe verdaging aangezien mr. X tevergeefs zou gepoogd hebben om enkele dossiers te recupereren die volgens hem voor de verdediging van zijn belangen onontbeerlijk waren, en waarbij de aangestelde bewindvoerder over het kantoor van mr. X, namelijk mr. C, zijn voorafgaand akkoord diende te verlenen.

In de zitting van 13 september 2017 is mr. Y verschenen, die zijn verzoek tot verdaging bevestigde. De raad besliste de zaak te verdagen naar de zitting van 18 oktober 2017, hierbij benadrukkend dat het een allerlaatste verdaging betrof.

In de zitting van 18 oktober 2017 is mr. X in persoon verschenen, bijgestaan door zijn raadsman mr. Y.

De zaak werd op zijn verzoek behandeld met gesloten deuren.

De procedure werd overeenkomstig art. 457 bis Ger.W. in het Nederlands gevoerd.

Mr. Z, oud-stafhouder van de balie ..., werd gehoord in zijn verslag.

Mr. X werd gehoord in zijn verdediging, en zijn raadsman legde conclusies neer.

De debatten werden gesloten; de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de zitting van 20 december 2017.

Op de zitting van 20 december 2017 werd de uitspraak verdaagd naar de zitting van 17 januari 2018, en vervolgens naar de zitting van 21 februari 2018 en vervolgens naar de zitting van 21 maart 2018.

De tuchtraad heeft met gesloten deuren beraadslaagd.

II. - TOELAATBAARHEID VAN DE TUCHTVERVOLGING

De tuchtraad heeft vastgesteld dat de door art. 459 § 1, tweede lid Ger.W. op straf van nietigheid voorgeschreven oproepingstermijn van minstens 15 dagen werd geëerbiedigd.

De in de oproeping d.d. 08 mei 2017 van de voorzitter van de tuchtraad weerhouden feiten stemmen overeen met deze vermeld in de verwijzingsnota van de stafhouder.

De tuchtvervolging is derhalve regelmatig ingesteld en toelaatbaar.

III. - BEOORDELING

A.- Met betrekking tot de verjaring van de tuchtvordering:

1.- In eerste instantie wordt door mr. X ingeroepen dat een termijn van zes maanden is verstreken tussen het ogenblik dat de overheid die bevoegd is om de tuchtprocedure in te stellen, kennis kreeg van alle feiten die aan mr. X ten laste worden gelegd in de zaken TAG-429, 430, 431, 432, 433, en 434 (onderhavig dossier) en het ogenblik waarop deze feiten bij de tuchtraad aanhangig werden gemaakt.

Indien mr. X een magistraat zou zijn geweest, zou de tuchtraad door het verstrijken van deze termijn van zes maanden geen tuchtsanctie meer hebben kunnen opleggen.

Hierbij wordt verwezen naar de tuchtprocedure die inzake de magistratuur is ingevoerd in het gerechtelijk wetboek, en meer bepaald art. 415, eerste lid dat bepaalt dat *"een zaak wordt bij de tuchtraad aanhangig gemaakt binnen zes maanden nadat de overheid die bevoegd is om de tuchtprocedure in te stellen, kennis heeft genomen van de feiten."*

Dit staat volgens mr. X in contrast tot de verjaringstermijn die in tuchtzaken van advocaten geldt, en waarbij art. 474 Ger. W. een verjaringstermijn van twaalf maanden heeft ingesteld voor het instellen van een tuchtonderzoek tegen een advocaat, waarbij de tuchtverheid beschikt over die termijn van twaalf maanden, na de daadwerkelijke kennisname van de feiten, om het tuchtonderzoek in te stellen.

Dit is volgens mr. X discriminatoir en derhalve strijdig met de bepalingen van de Grondwet inzake de fundamentele rechten van elk Belgisch staatsburger, meer bepaald het gelijkheidsbeginsel. Om die redenen formuleert mr. X een prejudiciële vraag, met verzoek tot verwijzing van de zaak naar het Grondwettelijk Hof.

2.- Weliswaar heeft een tuchtraad de bevoegdheid om een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen, maar een tuchtraad is niet verplicht of in alle omstandigheden gehouden om dit te doen.

Dit principe werd herhaaldelijk bevestigd én door het Hof van Cassatie én door diverse tuchtraden en tuchtraden in beroep (zie de verwijzingen in: Advocatuur. Regels en deontologie, J. Stevens, Wolters Kluwer, pg. 1275, nr.1554, aanhalingen in voetnoot).

Om de hierna vermelde motieven is de tuchtraad de mening toegedaan op het verzoek tot verwijzing van mr. X niet te moeten ingaan.

3.- De vergelijking die wordt aangevoerd tussen de tuchtprocedure in zake de advocatuur enerzijds en die inzake de magistratuur anderzijds kan bezwaarlijk weerhouden worden, aangezien dit volgens de tuchtraad geen zonder meer vergelijkbare categorieën betreft, en waarbij het gelijkheidsbeginsel door de betreffende wetsbepalingen zou zijn geschonden.

Niettegenstaande zowel de advocaten als de magistraten behoren tot de zogenaamde groep van de 'actoren van justitie' is in essentie hun statuut totaal verschillend.

De magistratuur behoort zoals bepaald in het gerechtelijk wetboek tot de 'rechterlijke orde', wat niet het geval is voor de advocatuur. Onder de rubriek 'Tweede deel, Titel I

'Rechterlijke organisatie' (artt. 58 e.v. Ger.W.) worden in 'Boek I. De organen van de rechterlijke macht' het statuut van de magistraten, alsmede in hetzelfde Boek I onder Titel III het statuut van het 'Gerechtspersoneel' waaronder de griffiers omschreven, terwijl dan in een afzonderlijk 'Boek III. Balie' de bepalingen in zake de advocatuur terug te vinden zijn.

Het wezenlijk verschil is overigens terug te vinden in het feit dat de beide categorieën, advocatuur en magistratuur, weliswaar kunnen bogen op het wezenlijk principe van de onafhankelijkheid, maar waarbij de magistratuur gehouden is - in tegenstelling tot de advocatuur - door de essentiële plicht van de neutraliteit, de onpartijdigheid.

De tuchtraad is dan ook de mening toegedaan dat in zake de toepassing van het grondwettelijk element van het gelijkheidsbeginsel de beide categorieën niet vergelijkbaar zijn.

4.- Mr. X verwijst dienaangaande naar een arrest van het Grondwettelijk Hof, dat de prejudiciële vraag diende te beoordelen of de categorieën van de gerechtsdeurwaarders enerzijds en die van de advocatuur en de magistratuur anderzijds inzake tucht en meer bepaald de verjaringstermijn, vergelijkbaar zijn. Immers, daar waar voor de magistratuur een verjaringstermijn geldt van zes maanden na kennisname van de feiten voor het instellen van de tuchtprocedure zelf, en voor de advocatuur een termijn van twaalf maanden tussen de kennisname van de feiten door de tuchtoverheid en het instellen van het tuchtonderzoek, is wat betreft de gerechtsdeurwaarders geen enkele termijn dienaangaande wettelijk voorzien.

Het Hof heeft in dit arrest (arrest nr. 8/2010 d.d. 04 februari 2010, rolnr. 4723) inderdaad gesteld, zoals door mr. X aangehaald: *'Ongeacht de verschillen tussen de in B.5 vermelde beroepen, zou het echter niet redelijk zijn verantwoord dat een tuchtvervolging in de tijd is beperkt wanneer zij gericht is gericht tegen een advocaat, magistraat of een griffier, en dat zij het niet is ten aanzien van een gerechtsdeurwaarder'*.

Evenwel heeft het Hof aansluitend gesteld: *'Dat is echter niet de draagwijdte van de in het geding zijnde bepaling. Ongeacht of het krachtens artikel 6.1 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens dan wel krachtens een algemeen rechtsbeginsel is, dient de tuchtoverheid in de verschillende stadia van de procedure de redelijke termijn in acht te nemen. Bijgevolg dient de tuchtoverheid in concreto na te gaan of de procedure binnen een redelijke termijn is ingesteld, rekening houdend met de aard en de complexiteit van de beweerde tuchtrechtelijke inbreuk...Uit het feit dat de wetgever heeft geoordeeld zelf de redelijke termijn te moeten vaststellen waarbinnen een tuchtvordering tegen een advocaat, een magistraat of een griffier moet worden ingesteld, terwijl hij de rechter die termijn laat bepalen wanneer de tuchtvordering is gericht tegen een gerechtsdeurwaarder, volgt niet dat hij de artikelen 10 en 11 van de Grondwet zou hebben geschonden.*

Derhalve besloot het Hof dat het aan de tuchtoverheid, in casu aan deze tuchtraad, behoort te oordelen of de redelijkheid in zake de termijn binnen deze tuchtprocedure al dan niet is geschonden (zie verder).

5.- De raad stelt vast dat de feiten voorwerp van onderhavige tuchtvervolging dateren van resp. 18/5/2016 en 13/9/2016.

Deze feiten kwamen ter kennis aan de stafhouder van 10 november 2016, (stuk 1a tuchtdossier).

Bij brief van 22/11/2016, dit amper 2 weken na kennisname van de feiten, laat de stafhouder aan mr. X weten een tuchtonderzoek te openen.

Van enige verjaring is derhalve wat betreft deze feiten geen sprake.

Dat de zaak pas aanhangig werd gemaakt bij de tuchtraad bij brief van 8 mei 2017, mist relevantie: bepalend is de datum van het openen van het tuchtonderzoek.

Het tuchtonderzoek en de tuchtvordering zijn aldus tijdig, onverjaard en rechtsgeldig ingesteld.

Ze zijn derhalve ontvankelijk.

B.- Met betrekking tot de feiten:

1/ Het eerste feit dat mr. X in dit dossier ten laste wordt gelegd, is bewezen, en worden niet weerlegd door het mondeling gevoerde verweer.

Uit de klachtbrief van mevrouw J en de erbij gevoegde stukken blijkt dat mr. X tijdens zijn periode van schorsing zijn cliënten voorloog door mee te delen dat de zaak niet zou doorgaan, dat hijzelf onbeschikbaar was wegens ziekte van zijn ouders en daarbij telefonisch niet bereikbaar was in het ziekenhuis, en dat hij om die reden voorstelde het dossier over te maken aan mr. M te ..., terwijl de zitting van 13/9/2016 toch doorging.

In welke mate mr. X gevolg gaf aan de vraag het dossier over te maken aan mr. N blijkt niet uit het onderzoeksdossier.

Wat wel vast staat is dat mr. X zijn cliënten niet heeft geïnformeerd over de ware reden van zijn "onbeschikbaarheid".

De eerste betichting dat mr. X op leugenachtige wijze zijn cliënt een aantal zaken op de mouw heeft gespeld, is derhalve zonder meer bewezen.

De tuchtraad is de mening toegedaan dat dit feit een inbreuk inhoudt op de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en die een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen.

2/ Het tweede feit luidt dat mr. X een bedrag van 1'250,00 EUR contant zou hebben ontvangen op 18/5/2016, zonder daarvoor een kwijting te willen overhandigen.

Het dossier bevat in dit verband enkel de verklaring van de klager zelf, terwijl het tuchtonderzoek daaromtrent geen enkel verder bewijs heeft gereleveerd.

Deze loutere bewering van een betrokken partij vormt onvoldoende bewijs, en deze bewering wordt in casu niet ondersteund door andere objectieve gegevens.

De tuchtraad dient dan ook vast te stellen dat deze tweede tenlastelegging niet naar eis van recht is aangetoond.

IV.- BESTRAFFING

1.- De tuchtraad tilt vooreerst zeer zwaar aan de specifieke eerste inbreuk die in onderhavig dossier in hoofde van mr. X wordt weerhouden: door een cliënt voor te liegen dat een zaak niet zou doorgaan en dat hijzelf onbeschikbaar was door ziekte van zijn ouders, terwijl hij in een periode van schorsing verkeerde, schond hij op flagrante wijze het vertrouwen dat een cliënt noodzakelijk in zijn advocaat moet kunnen stellen, en overtrad hij bijgevolg een van de essentiële beginselen waarop het beroep van advocaat is gesteund.

De tuchtraad wijst daarbij op de noodzaak van rechtschapenheid in hoofde van de advocaat, als basis van het vertrouwen dat de cliënt in hem moet kunnen stellen.

De tuchtraad citeert uit de beslissing van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten, Eerste Kamer, van 10/5/2016, gewezen in de zaak van mr. X:

“Onder rechtschapenheid dient niet alleen eerlijkheid maar ook oprechtheid te worden verstaan. Volgens Pierre Lambert (...) is het basisbeginsel van rechtschapenheid zelfs het meest fundamentele basisbeginsel van het beroep van advocaat. Rechtschapenheid (lees eerlijkheid) is een sleutelbegrip in de deontologische regels van de advocaat gezien diens optreden gebaseerd is op vertrouwen.” (einde citaat).

Het is duidelijk dat mr. X zijn cliënte heeft voorgelogen: een rechtschapen houding van mr. X zou tot gevolg hebben gehad dat hij zijn cliënt op correcte zou hebben geïnformeerd over de ware reden van zijn onmogelijkheid tot optreden, en zijn tussenkomst tijdens de hem opgelegde periode van schorsing zou hebben gestaakt.

De feiten tonen aan dat mr. X de geciteerde overwegingen opgenomen in de tegen hem uitgesproken tuchtbeslissing in graad van hoger beroep niet goed heeft begrepen, minstens niet heeft onthouden.

De tuchtraad is de mening toegedaan dat het eerste ten laste gelegde feit bewezen is en een inbreuk inhouden op de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en die een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen.

2.- Dat mr. X in deze handelswijze voor zichzelf kennelijk geen probleem zag, spoort volkomen met het algemeen beeld van negatieve en chaotische wijze waarop mr. X zijn beroep als advocaat uitoefent, derwijze dat zijn kantoor onder bewind diende te worden geplaatst.

Uit het dossier blijkt een beeld van een advocaat die volledig de pedalen is kwijtgespeeld, en voor wie werkelijk alles, in strijd met de meest elementaire en fundamentele regels van de deontologie, toegelaten lijkt om het hoofd boven water te houden.

Dergelijke houding is het principe van de rechtschapenheid dat aan het beroep van advocaat ten grondslag ligt totaal onwaardig.

3.- Daarbij houdt de tuchtraad tevens rekening met het feit dat voorheen reeds aan mr. X de zware sanctie van de schorsing van één jaar door deze raad werd opgelegd, meer bepaald door de beslissing van 24 juni 2015, bevestigd bij beslissing van de Tuchtraad in beroep d.d. 10 mei 2016.

De tuchtraad kan alleen maar vaststellen dat deze voorgaande tuchtprocedure mr. X op geen enkel moment tot enige correctheid in de uitoefening van zijn beroep als advocaat heeft kunnen inspireren.

4.- In de gegeven omstandigheden is de tuchtraad de mening toegedaan dat geen verzachtende omstandigheden in hoofde van mr. X kunnen gelden, en waarbij de bewezen tenlasteleggingen tot geen andere vaststelling kunnen leiden dan dat de zwaarste wettelijk voorziene sanctie, namelijk de schrapping van het tableau, dient te worden uitgesproken.

OM DEZE REDENEN, DE TUCHTRAAD,

beslissend **in eerste aanleg** en **op tegenspraak,**

- > Gelet op art. 456 ev. Ger.W.;
- > Verklaart de tuchtvervolgung **ontvankelijk**;
- > Verklaart de tweede tenlastelegging **niet bewezen**, en spreekt mr. X daarvoor vrij;
- > Verklaart de eerste tenlasteleggingen **bewezen**;
- > Legt mr. X daarvoor de tuchtsanctie van de **schrapping** van het tableau op.
- > Begroot de kosten op 0,00 EUR.

Hebben de zaak gehoord en erover beraadslaagd :

- stafhouder Luc Lambert, advocaat balie Kortrijk, voorzitter van de eerste kamer;
- stafhouder Marc Decramer, advocaat balie Ieper, assessor;
- meester Godfried De Smedt, advocaat balie Dendermonde, assessor;
- meester Henry Van Burm, advocaat balie Gent, assessor;

- meester Peter De Troyer, advocaat balie Oudenaarde, assessor.

Was aanwezig bij de behandeling :

- meester Martine Michels, advocate balie Gent, secretaris van de tuchtraad.

Uitgesproken op 21 maart 2018 met open deuren.

De assessoren hebben deze beslissing allen ondertekend voor de uitspraak.

Peter De Troyer
Assessor

Henry Van Burm
assessor

Godfried De Smedt
Assessor

Marc Decramer
assessor

Zijn aanwezig bij de uitspraak

Martine Michels
secretaris

Luc Lambert
Kamervoorzitter